

Висновки

Аналіз сучасної законодавчої бази України свідчить про її розвиток та наближення до правового поля Євросоюзу стосовно захисту прав тварин. В той же час багато в чому вирішення питань слідства по справах про жорстоке поводження з тваринами залежить від рівня професіоналізму спеціалістів ветеринарної медицини, зокрема - патологоанатомів.

Література

1. Жаров А.В. Судебная ветеринарная медицина / А.В.Жаров. – [2-е изд.]. – М.: Колос, 2007. – 320 с.
2. Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження», Од., 2006. – 32с.
3. Зон Г.А. Судово-ветеринарна експертиза: навчальний посібник /Г.А. Зон. – [вид. 2-е, доповнене]. – Суми: ВВП «Мрія-1», 2010. – 258 с.
4. Кримінальний кодекс України. – К., 2013. – 186 с.
5. Кодекс України про адміністративні порушення. – К., 2009. – 248 с.
6. Цивільний кодекс України. – К., 2012. – 255 с.
7. Цимбал М.П. Перспективи становлення судової експертизи ветеринарної медицини в Україні / М.Л. Цимбал, А.М. Труш, М.М. Савенко // Теорія і практика суд. експертизи і криміналістики: зб. мат. міжн. НПК. – Х.: Право, 2002. – С.564-569.
8. Яценко І.В. Організаційні та процесуальні основи судово-ветеринарної експертизи в Україні: навчальний посібник для магістрів за спеціальністю 8.130501. – ветеринарна медицина /І.В.Яценко, О.М.Якубчак, Р.І.Білик, В.В.Кам'янський. – Харків, Київ, 2009. – 108с.

РЕАЛИЗАЦИЯ ПОЛОЖЕНИЙ ЗАКОНА УКРАИНЫ «О ЗАЩИТЕ ЖИВОТНЫХ ОТ ЖЕСТОКОГО ОБРАЩЕНИЯ» ПРИ ПРОВЕДЕНИИ СУДЕБНО-ВЕТЕРИНАРНОЙ ЭКСПЕРТИЗЫ

Зон Г.А., к.вет.н., профессор, zon_g@mail.ru, Сумской национальной аграрный университет, г. Сумы
Сорокова В.В., к.вет.н., доцент, viktoriya_sorokova@mail.ru, Полтавская ГАА, г. Полтава

Аннотация. В работе представлен анализ современной законодательной базы Украины в отношении защиты животных от жестокого поведения и реализация этих положений при проведении судебно-ветеринарной экспертизы. Показана необходимость повышения профессионализма специалистов ветеринарной медицины, в первую очередь патологоанатомов, с целью качественного проведения судебно-ветеринарной экспертизы.

Ключевые слова: судебно-ветеринарная экспертиза, жестокое обращение с животными.

IMPLEMENTATION OF PROVISIONS OF THE LAW OF UKRAINE "ON PROTECTION AGAINST CRUELTY OF ANIMALS" WHILE PERFORMING FORENSIC VETERINARY EXPERTISE

Zon G.A., zon_g@mail.ru, Sumy National Agrarian University, Sumy, Sorokova V.V., viktoriya_sorokova@mail.ru

Poltava State Agrarian Academy, Poltava

Summary. The work contains an analysis of the legislative framework regarding cruelty to animals in Ukraine and its implementation in forensic veterinary medicine. The need of veterinary specialist professionalism preferment, mainly the pathologists, is shown in order to perform a qualified forensic veterinary expertise.

Key words: forensic veterinary expertise, cruelty to animals.

УДК 341:340.5:619(477)

**ВЕТЕРИНАРНЕ ПРАВОЗНАВСТВО УКРАЇНИ ТА ОСНОВИ
МІЖНАРОДНОГО ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА:
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНЦЕПЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ, СУЧАСНИЙ
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

Яценко І.В., д.вет.н., професор, академік АН ВО України, бакалавр права yacenko-71@yandex.ru
Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Анотація. Проаналізовано навчально-методичну концепцію нової дисципліни для студентів ОКР «Магістр» – «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного

ветеринарного права». Обрунтовано назву дисципліни та сформульовано принципи її викладання у вищих навчальних аграрних закладах України. Приведено рекомендовану структуру змісту дисципліни. Звернуто увагу на необхідності уніфікації навчальної програми в різних аграрних вузах та забезпечення викладання дисципліни дидактичним матеріалом.

Ключові слова: ветеринарне правознавство України, основи міжнародного ветеринарного права, навчально-методична концепція дисципліни.

Актуальність проблеми. Розвиток і вдосконалювання правової системи України визначають особливу увагу до проблем ролі юридичної відповідальності в захисті інтересів держави, а також прав і свобод людини і громадянина від протиправних посягань правопорушників. Юридична відповідальність належить до компонентів правового статусу суб'єктів правових відносин [1]. У ній відтворено один із методів державного управління суспільством, що полягає в примусовому, державно-владному впливі на поведінку осіб, які вчинили правопорушення. Мета такого впливу – домогтися виправлення і перевиховання правопорушників, прищепити їм навички добровільного і переконаного додержання вимог законів і правил співжиття [2-3].

Великого значення набувають правове виховання і правова освіта, адже без глибоких знань права та законодавства, прав, свобод та обов'язків людини і громадянина еволюційний розвиток жодного суспільства не відбувається.

Підвищення рівня правових знань у населення України, його правової свідомості та правової культури можливі лише за умови системного та повсякденного, професійно організованого правового виховання, що здійснюється з використанням усіх його форм, у тому числі й за допомогою новітньої юридичної літератури. До того ж особливої актуальності юридична освіта набуває з огляду на проведення правової реформи, в процесі якої планується прийняття багатьох нових законів, в т.ч. в галузі ветеринарної медицини, створення ефективної національної правової системи, що дасть змогу Україні інтегруватися в Європейське правове поле, сформувати ефективні інститути громадянського суспільства та побудувати дійсно демократичну, соціальну, правову державу [7]. Але реалізація цих та інших аналогічних завдань передбачає високий рівень правових знань, умінь та навичок.

Саме виходячи з цього і можна стверджувати, що розуміння основ ветеринарного права, засад юридичної діяльності, необхідна умова життєдіяльності кожного фахівця ветеринарної медицини в Україні [5-7].

У практичній діяльності кожний державний або приватний фахівець ветеринарної медицини, який має досвід роботи і яку б посаду він не займав (наукову чи адміністративну в господарствах різної форми власності), має володіти основами використання законодавства як в практичній діяльності, так і в повсякденному житті. Тому кожний лікар ветеринарної медицини повинен кваліфіковано володіти законодавчими актами, знати їх роль у ієрархічній системі нормативно-правових актів України та правильно застосовувати в своїй практичній діяльності.

Знання ветеринарного правознавства допоможе сформувати відповідний рівень правової свідомості, що дасть можливість орієнтуватися в суспільних відносинах, які регулюються та охороняються правом, діяти відповідно до закону в процесі професійної діяльності.

За роки незалежності України відбулись значні зміни та глибокі реформи як у соціальному, так і в економічному житті держави та суспільства. Відбувається реформування системи вищої освіти, судочинства, що втілюється у прийнятих законах. За період незалежності України ветеринарна медицина збагатилась новітніми даними, які ґрунтуються на передових досягненнях ветеринарної науки і юриспруденції.

Матеріал і методи дослідження. Матеріал досліджень – чинні законодавчі акти України, котрі регламентують професійну діяльність фахівців ветеринарної медицини. Для дослідження проблеми використано аналітичний метод.

Результати дослідження. На факультетах ветеринарної медицини вищих навчальних закладів України, як нормативна дисципліна для ОКР «Магістр», введена нова дисципліна «Ветеринарне законодавство України та основи міжнародного ветеринарного права». Проте до нині відсутня типова програма цієї навчальної дисципліни, через що підходи до її викладання в різних ВУЗах не узгоджені, локально-обмежені рівнем знань і можливостями викладачів, які її читають. Значно обмежений початковий час для її опанування потребує чіткого уявлення насамперед викладачів, які саме теми необхідно висвітлити майбутнім магістрам – фахівцям ветеринарної медицини, правильно пов'язати питання ветеринарної медицини і юриспруденції, адже діяльність фахівців ветеринарної медицини повністю регламентована законодавством України, а також міжнародними нормативно-правовими актами. Нарешті необхідно створити навчальну літературу, робочі зошити, базові контролюючі програми інше дидактичне забезпечення для повноцінного

проведення занять з дисципліни «Ветеринарне законодавство України та основи міжнародного ветеринарного права».

На наш погляд назва дисципліни «Ветеринарне законодавство України та основи міжнародного ветеринарного права» не правильна і не відповідає об'єктивній реальності. Не зрозуміло, чому в назві дисципліни йдеться про ветеринарне *законодавство* України і тут же міжнародне ветеринарне *право*, а не міжнародне ветеринарне законодавство. Для цього необхідно з'ясувати поняття термінів «законодавство» і «право». Таким чином, в Конституції України законодавець використовує термін «законодавство», але не визначає його зміст. В юриспруденції, правозастосовній діяльності існує розуміння законодавства у вузькому й широкому значеннях. У вузькому значенні «законодавство» - це лише взаємопов'язана сукупність законів. В Україні, згідно з Конституцією, законодавство – це закони й міжнародні договори, які ратифіковані Верховною Радою України, в результаті чого вони стали складовою частиною національного законодавства України.

У широкому значенні поняття «законодавство» - це не лише закони й міжнародні договори, але й підзаконні нормативно-правові акти.

Інше поняття «право» - багатозначне. Юристи-практики, коли говорять про «право», зазвичай ведуть мову про право в об'єктивному й суб'єктивному значеннях. Право в об'єктивному значенні – це система норм (загальних правил поведінки), які встановлені чи визнані державою, як загальнообов'язковий регулятор суспільних відносин та містяться в різних джерелах права і не залежать від волі індивіда.

В суб'єктивному значенні право – це міра дозволеної поведінки індивіда, яка регламентована різними джерелами права.

В цілому, право – це загальний нормативний регулятор суспільних відносин, система формально визначених, загальнообов'язкових норм, котрі встановлені або санкціоновані державою, виражають її волю, є офіційним критерієм правомірної або протиправної поведінки.

Отже, «право» й «законодавство» співвідносяться як *зміст* («право») і *форма* («законодавство»), тобто закони – це форма вираження права, як об'єктивного явища, котре має об'єктивну природу, існує незалежно від волі й бажання законодавця. Право й закони можуть не збігатися або збігатися. У разі розбіжності права й закону говорять про «неправові закони», що є формою закріплення сваволі, тобто того, що є прямою протилежністю права.

Виходячи з вище приведених даних вважаю, що магістранти в курсі дисципліни «Ветеринарне законодавство України та основи міжнародного ветеринарного права» не зможуть вивчити абсолютно всіх законів і підзаконних нормативно-правових актів (законодавства), що стосуються ветеринарної медицини, тому цю дисципліну необхідно назвати не «ветеринарне законодавство», а «ветеринарне правознавство». Більше того, однією з кафедр Харківського національного медичного університету є кафедра судової медицини та *медичного правознавства*. Якщо офіційно існує медичне правознавство, то має існувати за аналогією і ветеринарне правознавство.

Далі виникає питання, чому в назві дисципліни є поняття «Ветеринарне правознавство України», проте тут же продовжується «Міжнародне ветеринарне право». Виникає нерівність між ветеринарним правознавством та ветеринарним правом. Як буде показано далі ветеринарне правознавство - це наука, яка вивчає право, як особливу систему соціальних норм, а також різні аспекти правозастосовчої діяльності в сфері ветеринарної медицини. Оскільки майбутні магістри ветеринарної медицини в своїй професійній діяльності будуть мати справу не лише з власне ветеринарним законодавством України, а й з адміністративним законодавством (наприклад, державні інспектори ветеринарної медицини накладають стягнення відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення), кримінальним законодавством (наприклад, під час обігу продукції тваринного походження – ст. 227 Умисне введення в обіг на ринок України небезпечної продукції тощо), трудовим законодавством (наприклад, керівники установ ветеринарної медицини – магістри ветеринарної медицини приймають фахівців на роботу в заклади ветеринарної медицини, звільняють з посад, надають щорічні відпустки, під час оплати праці працівників підприємств, установ і організацій державної ветеринарної медицини тощо). В цьому сенсі виникає необхідність для магістрів дати матеріал крім суто ветеринарного права, ще й інші види прав (адміністративне, кримінальне, трудове), в тій частині, яка пов'язана з об'єктами ветеринарної медицини. Ці аспекти об'єднані поняттям ветеринарне правознавство.

Міжнародне ветеринарне право вивчає лише правові ветеринарні норми, встановлені чи санкціоновані державою. Цього українським магістрам буде достатньо, навіть без знання трудового, кримінального та ін. видів міжнародного права.

Нині в аграрних вищих навчальних закладах між різними кафедрами відбуваються дискусії щодо того, на якій кафедрі треба викладати цю дисципліну, викладачі якого фаху (ветеринарного чи юридичного) повинні її читати. Відповідь одна – дисципліну треба викладати на кафедрах

професійного спрямування факультетів ветеринарної медицини, а не на юридичних факультетах, які є в ти же вузах. Читати цю дисципліну однозначно повинні фахівці ветеринарної медицини, які мають науковий ступінь і вчене звання та другу вищу юридичну освіту. Проте, навіть якщо викладачі ветеринарного профілю й не мають спеціальної юридичної освіти, то вони повинні самостійно підвищувати свій рівень з юриспруденції та періодично проходити стажування і підвищення кваліфікації на юридичних факультетах вищих юридичних навчальних закладів, друкувати наукові статті з питань ветеринарного права, брати участь в наукових конференціях, семінарах тощо.

Чому саме викладачі – фахівці ветеринарної медицини, повинні викладати дисципліну «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права», а не викладачі юристи? В курсі цієї дисципліни, крім загально юридичних аспектів, яких в жодному випадку не можна уникати, в більшості випадків розглядаються суто специфічні, фахово-ветеринарні трактування, тлумачення, підходи, концепції, аспекти. Для цього необхідно виключно спеціальні знання і компетенції, які здобуваються під час отримання вищої ветеринарної освіти, підкріплюються ветеринарною практикою, життєвим досвідом фахової роботи. Наприклад, питання правового статусу державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, принципів ветеринарно-санітарних заходів, правового статусу захисту здоров'я тварин, правового регулювання обігу тварин та репродуктивного матеріалу, правового статусу надзвичайних протиепізоотичних комісій, правового регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового та харчового призначення, регулювання виробництва та обігу ветеринарних препаратів, субстанцій та засобів ветеринарної медицини, кормових добавок, преміксів та кормів для тварин, правового регулювання безпечності та якості харчових продуктів, а також поводження з неякісною та небезпечною продукцією, суть специфічних питань ветеринарної медицини, які розглядаються в розділах «Адміністративний процес у ветеринарній медицині», «Власне фахові правопорушення в галузі ветеринарної медицини» тощо.

Таким чином, ветеринарне правознавство України – навчальна дисципліна, яка вивчає систему правових норм, інститутів і нормативно-правових актів, які закріплюють і регулюють відносини в сфері ветеринарної медицини в Україні.

В Харківській державній зооветеринарній академії дисципліна «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права» викладається на кафедрі ветеринарно-санітарної експертизи та судової ветеринарної медицини. Розроблена робоча програма з цієї дисципліни базується на чинному законодавстві України, практиці його застосування та останніх наукових ветеринарних і юридичних джерелах. У доступній формі висвітлено питання загальної теорії ветеринарного права, правотворчості, правореалізації, законності та правопорядку, правомірної і протиправної поведінки, юридичної відповідальності; адміністративних і кримінальних правопорушень щодо об'єктів підконтрольних державній державній службі ветеринарної медицини; виділено питання трудових правовідносин у ветеринарній медицині. Окремим модулем охоплено питання основ міжнародного ветеринарного права.

Під час складання навчальної та робочої програм, навчально-методичного комплексу дисципліни використана сучасна юридична та спеціальна ветеринарна література, власний досвід практичної, педагогічної та наукової роботи. Крім того, на кафедрі ветеринарно-санітарної експертизи та судової ветеринарної медицини Харківської державної зооветеринарної академії вперше підготовлено навчальний посібник «Ветеринарне правознавство України» [8] (рис. 1), який повністю узгоджується з навчальною та робочою програмою. Цей посібник має Гриф Міністерства аграрної політики та продовольства України (лист № 37-128-13/11058 від 06.06.2013 р.). Також розроблено збірник нормативно-правових актів «Ветеринарне законодавство України» (Гриф Міністерства аграрної політики та продовольства України, Лист № 37-128-13/21121 від 07.11.2012 р.) [9], в якому методом систематизації нормативно-правових актів – інкорпорації, зібрано чинні Закони і підзаконні акти в галузі ветеринарної медицини (рис. 2).

Загалом робоча програма з ветеринарного правознавства та основ міжнародного ветеринарного права охоплює 180 год., з них 44 год. – аудиторних і 136 год. – самостійна робота. Серед аудиторних занять: 16 год. – лекцій, 28 год. – семінарські. Програмою передбачено 4 модулі, кожний з яких закінчується написанням тестової модульної контрольної роботи. В цілому курс дисципліни завершується складанням магістрантами іспиту (табл. 1).

Структура змісту дисципліни «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права» складається з 4 модулів, кожний з яких включає аудиторну (лекції й семінарські заняття) і самостійну роботу (табл. 2). Формами підсумкового контролю передбачено 4 тестові модульні контрольні роботи, а також іспит в кінці курсу дисципліни.

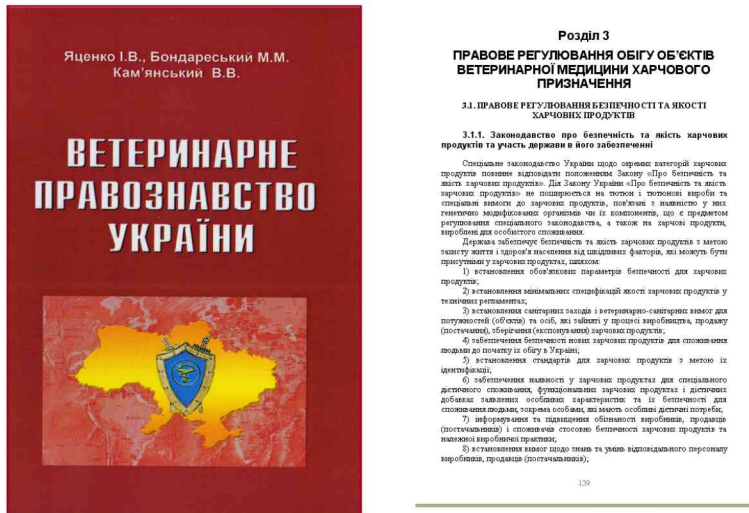

Рис. 1. Ветеринарне правознавство України: навчальний посібник

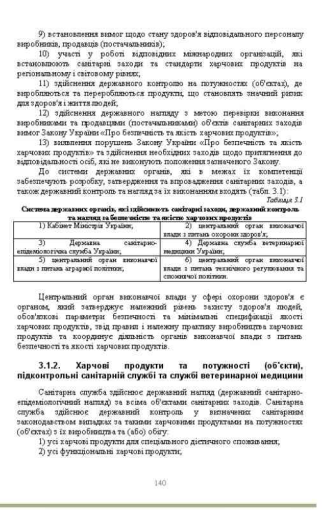
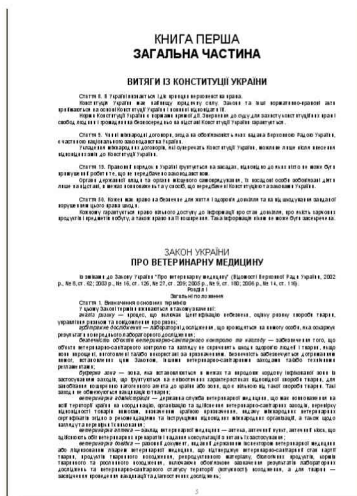
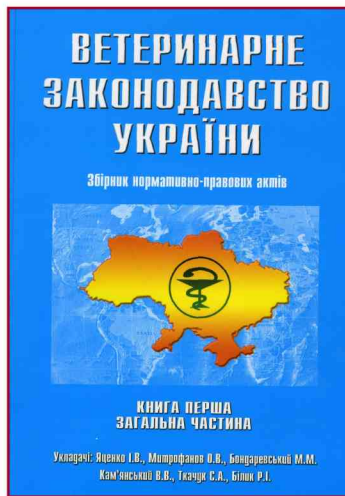

Рис. 2. Ветеринарне законодавство України: збірник нормативно-правових актів: Книга 1-4

Обсяг дисципліни за навчальним планом

Види занять та форми контролю	Обсяг дисципліни за навчальним планом	
	кредит	годин
Всього годин за планом	5	180
У т.ч.: аудиторних	1,2	44
Із аудиторних: лекцій	0,44	16
семінарських	0,77	28
самостійних	3,77	136
Модуль (заліковий кредит)	I	2
	II	1,0
	III	1,0
	IV	1,0
Екзамен підсумковий	X	36

Таблиця 1

Структура змісту навчальної дисципліни

Змістовність	Обсяг (год./кредитів)	Вид підсумкового кредиту
Модуль 1. ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОБ'ЄКТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ		
Всього за модуль № 1:	72/2	Модульна контрольна робота № 1.
Аудиторні заняття (всього)	20	
<i>Лекції:</i>	6	
1. Загальна теорія ветеринарного права.	2	
2. Загальні засади правового регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового призначення.	2	
3. Загальні засади правового регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини харчового призначення.	2	
<i>Семінарські заняття:</i>	14	
1. Загальна характеристика системи джерел ветеринарного права. Правотворчість та юридична відповідальність в галузі ветеринарної медицини.	2	
2. Правове регулювання державне управління та організації діяльності в галузі ветеринарної медицини.	2	
3. Правовий статус державної ветеринарної інспекції в Україні.	2	
4. Правове регулювання обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового призначення.	2	
5. Правове регулювання безпечності та якості харчових продуктів в Україні.	2	
6. Правове регулювання виробництва та обігу окремих об'єктів ветеринарної медицини харчового призначення	2	
7. Правове регулювання поводження з неякісною та небезпечною продукцією.	2	
<i>Самостійна робота:</i>	52	Модульна контрольна робота № 1.
1. Відповідальність за корупційні правопорушення та усунення їх наслідків Заходи, спрямовані на запобігання і протидію корупції у ветеринарній медицині.	4	
2. Правотворчий процес у ветеринарній медицині та реалізація ветеринарного права.	4	
3. Аналіз Положення про Державну ветеринарну та фіто санітарну службу (затверджено Указом Президента України від 13 квітня 2011 року, № 464/2011)	4	
4. Аналіз «Порядку видачі ветеринарних документів» (із змінами і доповненнями від 07.09.2009 р. № 320).	10	
5. Закон України Про молоко та молочні продукти // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 47, ст. 513.	10	
6. Закон України Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2003, № 15, ст.107. (Із змінами, внесеними згідно із Законом <u>№ 1461-IV</u> від 05.02.2004, ВВР, 2004, N 19, ст.273).	10	
7. Аналіз Закону України Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів // ВВР. – 2007. - № 35. – Ст. 484. Із змінами 19.01.2010. - № 9. - № Ст 90.	10	Реферат
Модуль 2. АДМІНІСТРАТИВНІ ТА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ЩОДО ОБ'ЄКТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ		
Всього за модуль № 2:	36/1	Модульна контрольна робота № 2.
Аудиторні заняття (всього)	18	
<i>Лекції:</i>	6	

Проблеми зооінженерії та ветеринарної медицини

Змістовність	Обсяг (год./кредитів)	Вид підсумкового кредиту
1. Загальна характеристика адміністративних правовідносин в галузі ветеринарної медицини України.	2	
2. Адміністративний процес у ветеринарній медицині.	2	
3. Кримінальна відповідальність: поняття, ознаки, підстави.	2	
<i>Семінарські заняття:</i>	8	
1. Аналіз окремих адміністративних правопорушень щодо об'єктів ветеринарної медицини.	2	
2. Оформлення державними органами ветеринарної медицини, підрозділами ветеринарної міліції матеріалів про адміністративні правопорушення.	2	
3. Аналіз окремих злочинів щодо об'єктів ветеринарної медицини.	2	
4. Аналіз професійних правопорушень у ветеринарній медицині.	2	
<i>Самостійна робота:</i>	22	
1. Правовий статус державної служби і державного службовця в Україні.	4	
2. Адміністративне провадження в галузі ветеринарної медицини по виконанню постанови про винесення попередження, накладання штрафу, оплатне та безоплатне вилучення предмета, його конфіскацію, позбавлення спеціального права.	2	Модульна контрольна робота № 2.
3. Порушення вимог законодавства про охорону праці та щодо правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою.	2	
4. Порушення правил екологічної безпеки. Невжиття заходів щодо ліквідації наслідків екологічного забруднення, приховування або перекручування відомостей про екологічний стан.	6	
5. Структура Кримінального Кодексу України.	4	
6. Структура Кодексу України про адміністративні правопорушення.	4	
Модуль 3. ТРУДОВІ ПРАВОВІДНОСИНИ У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ		
Всього за модуль № 3:	36/1	Модульна контрольна робота № 4.
<i>Аудиторні заняття (всього)</i>	6	
<i>Лекції:</i>	2	
1. Трудові правовідносини в галузі ветеринарної медицини.	2	
<i>Семінарські заняття:</i>	4	
1. Правове регулювання оплати праці в галузі ветеринарної медицини.	2	
2. Дисциплінарні стягнення і дисциплінарна відповідальність в галузі ветеринарної медицини.	2	
<i>Самостійна робота:</i>	30	
1. Правове регулювання індивідуальних трудових спорів в Україні.	14	Модульна контрольна робота № 4.
2. Пільги для працівників, які поєднують роботу з навчанням. Післядипломна освіта лікарів ветеринарної медицини в Україні.	16	Реферат
Модуль 4. ОСНОВИ МІЖНАРОДНОГО ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА		
Всього за модуль № 4:	36/1	Модульна контрольна робота № 5.
<i>Аудиторні заняття (всього)</i>	6	
<i>Лекції:</i>	2	
1. Вимоги законодавства Європейського Союзу щодо гігієни та безпечності харчових продуктів.	2	
<i>Семінарські заняття:</i>	4	

Змістовність	Обсяг (год./кредитів)	Вид підсумкового кредиту
1. Організація офіційного контролю за продуктами тваринного походження, що призначені для споживання людиною в країнах ЄС.	2	
Самостійна робота:	30	
1. Законодавство Європейського Парламенту та Ради ЄС у сфері якості харчової продукції та ступінь врахування його вимог в законодавчій та нормативно-правовій базі України	16	Реферат
1. Європейські системи безпеки продуктів харчування.	16	Модульна контрольна робота № 5.

ЛЕКЦІЙНИЙ КУРС

Лекційним курсом дисципліни «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права» передбачено опанування теоретичних питань дисципліни. В лекційному курсі розкриваються загальні питання ветеринарного права, які є базою для розуміння магістрантами всіх інших розділів спеціальної частини ветеринарного правознавства. Далі розглядаються питання правового регулювання щодо виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового та харчового призначення, які базуються на Законі України Про ветеринарну медицину, ЗУ Про безпечність та якість харчових продуктів, ЗУ Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції.

Змістовність другого модуля передбачає опанування теоретичних питань відносно адміністративних і кримінальних правопорушень щодо об'єктів ветеринарної медицини: поняття адміністративного і кримінального права з прикладними аспектами ветеринарної медицини.

Змістовність третього модуля дає можливість вивчити структуру Кодексу законів про працю України, розглянути характеристику суб'єктів трудового права та видів юридичних фактів у трудовому праві. Також лекційний курс цього модуля вивчає особливості прийняття на роботу в заклади ветеринарної медицини, дає уявлення про робочий час та час відпочинку, охорону праці та трудову дисципліну.

Змістовність четвертого модуля включає загальні відомості щодо операторів ринку харчових продуктів та спеціальних вимог до виробництва та обігові окремих видів харчових продуктів в країнах ЄС.

Змістовність лекційного курсу подано нижче.

Модуль 1. ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОБ'ЄКТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

1. Загальна теорія ветеринарного права.

1. Поняття, ознаки, завдання, функції, предмет, методи і принципи ветеринарного права.
2. Джерела та система ветеринарного права, його зв'язок з суміжними галузями права.
3. Норми ветеринарного права, їх види та структура. Дія у просторі, часі за колом осіб.
4. Система нормативно-правових актів.
5. Міжнародне ветеринарне право та його співвідношення з національним ветеринарним правом.
6. Правовідносини, правопорушення та юридична відповідальність у ветеринарній медицині.
7. Підстави для притягнення до юридичної відповідальності та звільнення від неї у ветеринарній медицині.

2. Загальні засади правового регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового призначення.

1. Законодавче регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового призначення.
2. Експлуатаційний дозвіл Державної ветеринарної та фіто санітарної служби України.
3. Порядок реєстрації потужностей (об'єктів), що використовують неїстівні продукти тваринного походження.
4. Експортні потужності неїстівних об'єктів тваринного походження: порядок затвердження та виключення з реєстру.
5. Обов'язки осіб, які здійснюють діяльність з виробництва та обігу неїстівних продуктів тваринного походження.

3. Загальні засади правового регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини харчового призначення.

1. Загальні засади правового регулювання безпечності та якості харчових продуктів.
2. Участь держави у забезпеченні безпечності та якості харчових продуктів.
3. Загальні засади правового регулювання вилучення з обігу, переробки, утилізації, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції.
4. Видача ветеринарних документів.

Модуль 2. АДМІНІСТРАТИВНІ ТА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ЩОДО ОБ'ЄКТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ

4. Загальна характеристика адміністративних правовідносин в галузі ветеринарної медицини України.

1. Система і джерела адміністративного права. Структура Кодексу України про адміністративні правопорушення.
2. Поняття адміністративного правопорушення, його ознаки, види. Адміністративна відповідальність та адміністративні стягнення.
3. Класифікація адміністративних право-порушень щодо об'єктів, підконтрольних державній службі ветеринарної медицини.
4. Адміністративні правовідносини.
5. Адміністративна відповідальність та адміністративні стягнення в галузі ветеринарної медицини. Адміністративний примус.
6. Основні завдання держави в галузі ветеринарної медицини.
7. Органи державного управління та державного ветеринарно-санітарного контролю і нагляду в галузі ветеринарної медицини та їх повноваження.

5. Адміністративний процес у ветеринарній медицині.

1. Завдання адміністративного процесу у ветеринарній медицині.
2. Об'єкти та суб'єкти у справах про адміністративні правопорушення у сфері ветеринарної медицини.
3. Обставини, що виключають провадження в справі про адміністративні правопорушення.
4. Стадії та строки провадження про адміністративні правопорушення.
5. Доказування в адміністративному процесі.

6. Кримінальна відповідальність: поняття, ознаки, підстави.

1. Джерела кримінального права. Структура Кримінального кодексу України.
2. Поняття злочину та його ознаки. Види злочинів. Стадії вчинення злочину.
3. Поняття, ознаки, підстави та форми кримінальної відповідальності.
4. Обставини, які пом'якшують і обтяжують кримінальні покарання та виключають злочинність діяння.
5. Звільнення від кримінальної відповідальності.
6. Склад злочину. Вина та її форми.
7. Поняття, мета і види кримінальних покарань. Призначення та звільнення від покарання.
8. Правові наслідки судимості.

Модуль 3. ТРУДОВІ ПРАВОВІДНОСИНИ У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ

7. Трудові правовідносини в галузі ветеринарної медицини.

1. Загальні засади трудового права в Україні.
2. Джерела трудового права. Загальна характеристика Кодексу законів про працю України.
3. Суб'єкти трудового права (фізичні особи, профсоюзи, трудовий колектив).
4. Види юридичних фактів у трудовому праві (трудовий договір, контракт, колективний договір)
5. Особливості порядку прийняття на роботу в заклади ветеринарної медицини.
6. Робочий час та час відпочинку, їх види. Відпустка.
7. Правове забезпечення охорони праці на підприємствах, в установах і організаціях державної ветеринарної медицини.
8. Трудова дисципліна. Види і особливості дисциплінарної та матеріальної відповідальності в галузі ветеринарної медицини.

Модуль 4. ОСНОВИ МІЖНАРОДНОГО ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА

8. Вимоги законодавства Європейського союзу щодо гігієни та безпечності харчових продуктів.

1. Обов'язки операторів ринку харчових продуктів.
2. Спеціальні вимоги законодавства Європейського Союзу до м'яса домашніх і диких тварин та м'ясопродуктів (транспортування забійних тварин до бойні, вимоги до боєнь, гігієна забою та

первинної переробки тварин).

3. Загальні вимоги законодавства Європейського Союзу до виробництва тваринних гідробіонтів та риболовецьких суден; молока і молокопродуктів.

4. Загальні вимоги законодавства ЄС до яєць і яєчних продуктів; жирів тваринного походження та субпродуктів, кормів для домашніх тварин та технічних продуктів; шкірсировини, волосся і пір'я, апіпродуктів.

5. Нормативні вимоги до імпорту та експорту продуктів харчування.

6. Зобов'язання власників харчових підприємств та вимоги законодавства ЄС до торгівлі харчовими продуктами.

СЕМІНАРСЬКІ ЗАНЯТТЯ

Метою семінарських занять дисципліни «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права» є опанування деталізованим матеріалом, теоретичні основи якого висвітлювалися в лекційному курсі. Змістовність семінарських занять, відповідно до розподілу їх за модулями подано нижче.

Модуль 1. ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОБ'ЄКТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

1. Загальна характеристика системи джерел ветеринарного права. Правотворчість та юридична відповідальність в галузі ветеринарної медицини.

1. Загальна характеристика системи джерел ветеринарного права.

2. Правотворчий процес в галузі ветеринарної медицини та реалізація ветеринарного права.

3. Юридична відповідальність у ветеринарній медицині.

4. Підстави для притягнення до юридичної відповідальності та звільнення від неї у ветеринарній медицині.

2. Правове регулювання державного управління та організації діяльності в галузі ветеринарної медицини

1. Основні завдання держави в галузі ветеринарної медицини.

2. Структура та організація діяльності ветеринарної медицини в Україні.

3. Правовий статус органів державного управління в галузі ветеринарної медицини, їх компетенція, повноваження та посадові обов'язки.

4. Система державної ветеринарної медицини в Україні: правовий статус управлінь, державних лікарень, державних лабораторій, науково-дослідних інститутів ветеринарної медицини, державної фармакологічної комісії.

5. Правовий статус надзвичайних протиепізоотичних комісій. Правові основи карантину тварин.

6. Вимоги щодо здійснення міжнародної торгівлі об'єктами ветеринарної медицини.

7. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення ветеринарної медицини в Україні.

8. Правовий статус фахівців ветеринарної медицини в Україні. Ветеринарна практика.

9. Наукове забезпечення ветеринарної медицини в Україні.

10. Загальні засади правового регулювання видачі ветеринарних документів.

3. Правовий статус державної ветеринарної інспекції в Україні.

1. Основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

2. Посадові особи, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль, їх права, обов'язки, гарантії прав.

3. Положення про державний ветеринарно-санітарний нагляд та контроль за ліяльністю суб'єктів господарювання щодо забою тварин, переробки, зберігання, транспортування й реалізації продукції тваринного походження.

4. Порядок державного ветеринарно-санітарного нагляду та контролю на об'єктах, підконтрольних державній службі ветеринарної медицини.

5. Особливості державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за окремими видами діяльності (під час переміщення тварин, безпечністю та якістю ветеринарних препаратів, на державному кордоні України та транспорті, під час полювання, на переробних підприємствах).

6. Питання для здійснення державними органами ветеринарної медицини планових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням законодавства ветеринарної медицини щодо об'єктів, підконтрольних державній службі ветеринарної медицини.

4. Правове регулювання обігу об'єктів ветеринарної медицини не харчового призначення.

1. Правові основи захисту здоров'я тварин в Україні, обігу тварин та репродуктивного матеріалу.
2. Правовий статус надзвичайних протиепізоотичних комісій та державних і уповноважених лабораторій ветеринарної медицини.

3. Правове регулювання виробництва та обігу неїстівних продуктів тваринного походження. Вимоги законодавства до виробництва кормових добавок, преміксів та кормів для тварин.

4. Вимоги законодавства до обігу шкіряної сировини.

5. Правовий статус державної фармакологічної комісії ветеринарної медицини та правове регулювання виробництва і обігу ветеринарних препаратів, субстанцій і засобів ветеринарної медицини.

6. Правове регулювання належного утримання, розведення тварин та їх захист від жорстокого поводження.

5. Правове регулювання безпечності та якості харчових продуктів в Україні.

1. Харчові продукти та потужності, підконтрольні службі ветеринарної медицини.

2. Повноваження служби ветеринарної медицини та санітарної служби під час обігу харчових продуктів.

3. Правовий статус Національної Комісії України з Кодексу Аліментаріус.

6. Правове регулювання виробництва та обігу об'єктів ветеринарної медицини харчового призначення.

1. Законодавче регулювання виробництва та обігу м'яса і м'ясних продуктів в Україні.

2. Законодавче регулювання виробництва та обігу молока і молочних продуктів в Україні.

3. Законодавче регулювання виробництва і обігу харчових тваринних гідробіонтів в Україні.

4. Законодавче регулювання виробництва і обігу апіпродуктів та рослинних харчових продуктів в Україні.

5. Правовий статус агропродовольчих ринків і ринкових комплексів та законодавче регулювання обігу об'єктів, підконтрольних державній службі ветеринарної медицини на них.

6. Ветеринарні вимоги щодо імпорту в Україну об'єктів харчового призначення, підконтрольних службі державної ветеринарної медицини.

7. Повноваження санітарної служби та служби ветеринарної медицини під час обігу об'єктів харчового призначення.

8. Вимоги до обігу об'єктів санітарних заходів.

9. Правовий статус Національної Комісії України з Кодексу Аліментаріус.

10. Правове регулювання обігу нового харчового продукту та вимоги до етикування харчових продуктів.

7. Правове регулювання поводження з неякісною та небезпечною продукцією.

1. Законодавство про поводження з неякісною та небезпечною продукцією

2. Порядок вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції

3. Повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції

4. Переробка, утилізація, знищення або використання вилученої з обігу неякісної та небезпечної продукції

5. Відповідальність за порушення законодавства про поводження з неякісною та небезпечною продукцією

6. Міжнародне співробітництво у сфері вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції і подальшого поводження з нею.

Модуль 2. АДМІНІСТРАТИВНІ ТА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ЩОДО ОБ'ЄКТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ

8. Аналіз окремих адміністративних правопорушень щодо об'єктів ветеринарної медицини

1. Порушення санітарно-гігієнічних та санітарно-протиепідеміологічних правил і норм (ст. 42 КУАП).

2. Обіг сільськогосподарської продукції, що містить хімічні препарати (ст. 42-1 КУАП), радіонукліди (ст. 42-2 КУАП), мікроорганізми та інші біологічні агентами понад гранично допустимі рівні (ст. 42-3 КУАП).

3. Порушення правил державної власності на тваринний світ (ст. 50 КУАП) та використання об'єктів полювання, і рибальства (ст. 85, 85-1 КУАП).

4. Порушення вимог щодо охорони диких тварин (ст. 87, 88-1 КУАП), охорони тварин і рослин, занесених до Червоної книги України, зоологічних та ботанічних колекцій (ст. 42, 88-2, 90 КУАП).

5. Незаконний експорт та імпорт об'єктів тваринного і рослинного світу (ст. 88 КУАП). Порушення правил охорони та використання природно-заповідного фонду (ст. 91 КУАП). Жорстоке поводження з тваринами (ст. 89 КУАП).

6. Порушення порядку обігу мікроорганізмів, біологічно активних речовин та інших продуктів біотехнологій (ст. 90-1 КУАП).

7. Порушення ветеринарно-санітарних правил, правил щодо карантину тварин (ст. 107 КУАП), правил тримання собак і котів (ст. 154 КУАП).

8. Порушення законодавства про племінну справу у тваринництві (ст. 107-1 КУАП).

9. Порушення законодавства про захист прав споживачів (ст. 156-1 КУАП), правил торгівлі на ринках (ст. 159 КУАП). Обіг продукції, яка не відповідає вимогам стандартів (ст. 167, 170 КУАП). Неправомірне застосування національного знака відповідності (ст. 170-1 КУАП).

10. Порушення встановленого порядку видачі сертифіката відповідності, правил застосування засобів вимірювальної техніки (ст. 172-1 КУАП).

11. Злісне ухиляння експерта ветеринарної медицини від явки до органів досудового слідства або дізнання (ст. 185-4 КУАП).

12. Самоуправство (ст. 186 КУАП). Одержання неправомірної винагороди працівником ветеринарної медицини (ст. 172-2, 172-5 КУАП). Підкуп.

13. Порушення правил адміністративного нагляду. Невиконання законних вимог посадових осіб органів державного контролю якості лікарських засобів, державної санітарно-епідеміологічної служби та державної служби ветеринарної медицини (ст. 188-10, 188-11, 188-22 КУАП).

14. Порушення правил виготовлення та порядку обліку і зберігання печаток та штампів (ст. 189-2 КУАП).

9. Оформлення державними органами ветеринарної медицини, підрозділами ветеринарної міліції матеріалів про адміністративні правопорушення.

1. Складання протоколу про адміністративне правопорушення. Структура протоколу.

2. Процесуальний порядок розгляд справ про адміністративне правопорушення.

3. Порядок накладання адміністративних стягнень посадовими особами державної інспекції ветеринарної медицини.

4. Оскарження і протестування постанови у справі про адміністративне правопорушення.

5. Контроль за виконанням постанови про накладання адміністративного стягнення.

6. Справочинство у справах про адміністративне правопорушення.

10. Аналіз окремих злочинів щодо об'єктів ветеринарної медицини.

1. Умисне введення в обіг на ринку України (випуск на ринок України) небезпечної продукції (ст. 227 ККУ).

2. Невжиття заходів щодо ліквідації наслідків екологічного забруднення (ст. 237 ККУ).

3. Приховування або перекручення відомостей про екологічний стан або захворюваність населення (ст. 238 ККУ).

4. Незаконне полювання (ст. 248 ККУ).

5. Незаконне зайняття рибним, звірним або іншим водним добувним промислом (ст. 249 ККУ).

6. Проведення вибухових робіт з порушенням правил охорони рибних запасів (ст. 250 ККУ).

7. Порушення ветеринарних правил (ст. 251 ККУ).

8. Жорстоке поводження з тваринами (ст. 299 ККУ).

9. Незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, прекурсорів, отруйних і сильнодіючих речовин (ст. 307, 311, 320, 321 ККУ).

10. Фальсифікація лікарських засобів або обіг фальсифікованих лікарських засобів (ст. 321-1 ККУ).

11. Злочини щодо порушення правил боротьби з епідеміями, поводження з мікробіологічними або іншими біологічними агентами чи токсинами (ст. 325, 326 ККУ).

12. Заготівля, перероблення або збут радіоактивно забруднених продуктів харчування чи іншої продукції (ст. 323 ККУ).

13. Злочини, пов'язані з поводженням з документами, штампами, печатками (ст. 357, 358 ККУ).

14. Зловживання та перевищення влади або службових повноважень (ст. 364, 365-1 ККУ). Хабарництво (ст. 368 КК).

15. Злочини, пов'язані з судово-ветеринарною експертною діяльністю (ст. 384, 385, 386

ККУ). Розголошення даних досудового слідства або дізнання (ст. 387 ККУ).

11. Аналіз професійних правопорушень у ветеринарній медицині.

1. Службова недбалість.
2. Халатність.
3. Злочини через необережність.
4. Лікарська помилка.
5. Нещасний випадок.
6. Професійна недосвідченість.

Модуль 3. ТРУДОВІ ПРАВОВІДНОСИНИ У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.

12. Правове регулювання оплати праці в галузі ветеринарної медицини.

1. Заробітна плата, її структура та сфери її регулювання.
2. Системи та умови оплати праці працівників, установ і організацій державної ветеринарної медицини. Компенсаційні виплати. Преміювання.
3. Порядок встановлення надбавок за вислугу років спеціалістам державних установ ветеринарної медицини.
4. Соціальне і пенсійне забезпечення працівників підприємств, установ і організацій державної ветеринарної медицини.
5. Порядок встановлення надбавок за вислугу років фахівцям ветеринарної медицини.

13. Дисциплінарні стягнення і дисциплінарна відповідальність в галузі ветеринарної медицини.

1. Поняття і види дисциплінарних стягнень. Порядок їх накладення і зняття.
2. Спеціальна та матеріальна дисциплінарна відповідальність працівників ветеринарної медицини.
3. Порядок розгляду індивідуальних та колективних трудових спорів.

Модуль 4. ОСНОВИ МІЖНАРОДНОГО ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА.

14. Організація офіційного контролю за продуктами тваринного походження, що призначені для споживання людиною в країнах ЄС.

1. Офіційний контроль стосовно переробних підприємств у ЄС. Контроль за експортно-імпортними операціями. Завдання офіційного ветеринара та офіційного асистента.
2. Вимоги законодавства ЄС до організації і методики післязабійної експертизи туш і органів ссавців відповідно до Регламенту ЄС № 854/2004.
3. Офіційний контроль за продуктами рибицтва.
5. Вимоги законодавства Європейського Союзу до ветеринарної сертифікації тварин та продуктів тваринного походження. Метрологічна сертифікація.

Підсумковий і поточний контроль знань здійснюється у вигляді написання магістрантами тестових контрольних робіт. Для цього розроблено тестові завдання і спеціальні картки, в які вписують правильні відповіді (рис. 3).

Харківська державна зооветеринарна академія Факультет ветеринарної медицини Кафедра ветеринарно-санітарної експертизи та судової ветеринарної медицини МОДУЛЬНА КОНТРОЛЬНА РОБОТА № 2 Адміністративні та кримінальні правопорушення щодо об'єктів ветеринарної медицини. Адміністративний процес у ветеринарній медицині Дисципліна: Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права. Спеціальність 8.11010101 «Ветеринарна медицина». ОКР - 8.110101101 «Магістр»							
Студент _____				Залікова книжка № _____			
(прізвище, ім'я, по-батьківській повністю)							
Курс – _____		група _____		семестр – _____		"____" _____ 201_ р.	
ВАРІАНТ № _____							
№ теста	Відповідь	Оцінка	№ теста	Відповідь	№ теста	Відповідь	Оцінка
1			10		19		
2			11		20		
3			12		21		
4			13		22		
5			14		23		
6			15		24		
7			16		25		
8			17		26		
9			18				
РЕЗУЛЬТАТИ ПЕРЕВІРКИ:							
Сума балів:		Модульна кон. роб. -		Додаткові бали -		Всього -	
Оцінка		Національна -		ESTS -			
Підпис викладачів:							

Рис. 3. Картка для виконання модульної контрольної роботи.

Оцінювання знань поточного і підсумкового контролю здійснюється за кредитно-модульною системою (табл. 3).

Таблиця 3.

Оцінювання поточного і підсумкового контролю

		Модуль 1	Модуль 2	Модуль 3	Модуль 4
К-ть годин в модулі		72	36	36	36
К-ть кредитів в модулі		2	1,0	1,0	1,0
кількість білів	тестових	72	26	26	26
	додатков	10	10	10	10
Оцінювання поточного і підсумкового контролю	Відмінно А: 90-100 %	55-62	49-54	32-36	32-36
	Добре В: 80-89 % С: 75-79 %	50-54	44-48	29-31	29-31
		46-49	41-43	27-28	27-28
	Задовільно D: 65-74 % E: 55-64 %	40-45	36-40	23-26	23-26
		37-39	30-35	20-22	20-22
	Незадовільно FХ: 35-54 % F: 1-34 %	21-36	19-29	12-19	12-19
		0-20	0-18	0-11	0-11

Висновки

1. На факультетах ветеринарної медицини вищих навчальних аграрних закладів України нормативна дисципліна для ОКР «Магістр» «Ветеринарне законодавство України та основи міжнародного ветеринарного права» необхідно називати «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права».

2. Обґрунтованою в навчально-методичному аспекті назвою аналізованої дисципліни є «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права».

3. Викладання дисципліни «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права» необхідно проводити на кафедрах професійного спрямування факультетів ветеринарної медицини, а не на юридичних факультетах, які є в ти же вузах. Читати цю дисципліну однозначно повинні фахівці ветеринарної медицини, які мають науковий ступінь і вчене звання та другу вищу юридичну освіту. Проте навіть якщо викладачі ветеринарного профілю й не мають спеціальної юридичної освіти, то вони повинні самостійно підвищувати свій рівень з юриспруденції та періодично проходити стажування і підвищення кваліфікації на юридичних факультетах вищих юридичних навчальних закладів, друкувати наукові статті з питань ветеринарного права, брати участь в наукових конференціях з питань ветеринарного правознавства тощо.

4. Структура змісту навчальної дисципліни «Ветеринарне правознавство України та основи міжнародного ветеринарного права» повинна включати 4 модулі, які складаються з лекційних, семінарських і самостійних занять.

Література

1. Кравців Р. Актуальність підготовки лікарів ветеринарної медицини з поглибленим знанням права / Р. Кравців, Я. Крупник, Б. Чайковський, Г. Смолін // Ветеринарна медицина України. – 2002. – № 8. – С. 35-36.
2. Скакун О.Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс): Підручник / О.Ф. Скакун. – Харків : Еспада, 2006. – 776 с.
3. Шульга А.М. Теорія держави і права / А.М. Шульга. – Харків, 2008. – 252 с.
4. Вимоги Європейського законодавства щодо харчових продуктів. Збірник інформаційних матеріалів / Упорядники: В.В. Башинський, М.П. Остапик, О.С. Семенчик. – К.: ТОВ «Ветінформ», 2009. – 327 с.
5. Аграрне право України : Навчальний посібник / Я.З. Гаєцька-Колотило, Н.В. Ільків. – К.: Істина, 2008. – 184 с.
6. Адміністративне право: Навчальний посібник / О.І. Остапенко, З.Р. Кисіль, М.В. Ковалів, Р.В. Кисіль. – Київ: Правова єдність, 2008. – 533 с.
7. Комзюк А.Т. Адміністративний процес України: Навчальний посібник / А.Т. Комзюк, В.М. Бевзенко, Р.С. Мельник. – Київ : Прецедент, 2007. – 613 с.
8. Яценко І.В. Ветеринарне законодавство України. Збірник нормативно-правових актів / І.В.

Яценко, О.В. Митрофанов, М.М. Бондаревський, С.А. Ткачук, Р.І. Білик. – Харків : Стиль-Издат, 2012-2013. – Книга перша, друга, третя, четверта.

9. Яценко І.В. Ветеринарне правознавство України: Навчальний посібник / І.В. Яценко, М.М. Бондаревський, В.В. Кам'янський. – Харків: Стиль Издат, 2013. – 416 с.

ВЕТЕРИНАРНОЕ ПРАВОВЕДЕНИЕ УКРАИНЫ И ОСНОВЫ МЕЖДУНАРОДНОГО
ВЕТЕРИНАРНОГО ПРАВА :
УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКАЯ КОНЦЕПЦИЯ ДИСЦИПЛИНЫ, СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И
ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ

Яценко И.В., д.вет.н., профессор, академик АН ВО Украины, yacenko-71@yandex.ru
Харьковская государственная зооветеринарная академия, г. Харьков

Аннотация. Проанализированы учебно-методическую концепцию новой дисциплины для студентов ОКР «Магистр» - «Ветеринарное правоведение Украины и основы международного ветеринарного права». Обоснованы название дисциплины и сформулированы принципы ее преподавания в высших учебных аграрных заведениях Украины. Приведены рекомендуемую структуру содержания дисциплины. Обращено внимание на необходимость унифицировать учебную программу и обеспечить преподавание дисциплины дидактическим материалом.

Ключевые слова: ветеринарное правоведение Украины, основы международного ветеринарного права, учебно-методическая концепция дисциплины.

VETERINARY LAW OF UKRAINE AND FOUNDATIONS INTERNATIONAL VETERINARY LAW:
EDUCATIONAL-METHODICAL CONCEPT OF DISCIPLINE, PRESENT STATE AND PROSPECTS
Yatsenko I.V., d.vet.n., professor, academician of the Academy of Sciences of Ukraine IN, yacenko-71@yandex.ru

Kharkiv State Zooveterinary Academy, Kharkiv

Samari. Analyzed the training-methodical concept of a new discipline for students OCD "Master" - "Veterinary jurisprudence Ukraine and the foundations of international veterinary law. "Justified name of discipline and formulated the principles of teaching in higher educational institutions of Ukraine agrarian. Given the recommended structure of maintenance of discipline. Drawn attention to the need to standardize the curriculum and teaching discipline to ensure didactic material.

Key words: jurisprudence veterinary Ukraine basis of an international veterinary law, teaching the concept of discipline.